

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 163/2019
06.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Шаренца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 11К.бр.644/17 од 20.07.2018. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 157/2018 од 18.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Шаренца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 11К.бр.644/17 од 20.07.2018. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 157/2018 од 18.10.2018. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 11К.бр.644/17 од 20.07.2018. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити под условом да окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава ОЈТ Краљево плати на име трошкова кривичног поступка износ од 12.423,89 динара, те да у корист буџетских средстава суда плати на име паушала износ од 3.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је ради остваривања

имовинскоправног захтева упућен на грађанску парницу. Одређено је да ће о трошковима кривичног поступка суд накнадно одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 157/2018 од 18.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Шаренца и потврђена је пресуда Основног суда у Краљеву 11К.бр.644/17 од 20.07.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Шаренац, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 439. тачка 1) и члана 440. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сходно одредби члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву 11К.бр.644/17 од 20.07.2018. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 157/2018 од 18.10.2018. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело, обзиром да чињенични опис дела дат у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци побијане правноснажне пресуде на садржи сва законска обележја кривичног дела, тачније не садржи кривицу као субјективни елемент бића кривичног дела прописан одредбом члана 22. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ чини онај ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши, док је одредбом става 2. прописан тежи облик овог кривичног дела - ако је таква повреда нанесена оружјем, опасним оруђем или другим средством подобним да тело тешко повреди или здравље тешко наруши.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела датог у оптужном акту Основног јавног тужиоца у Краљеву КТО.бр.485/17 од 14.12.2017. године и утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени АА „дана 10.11.2015. године у Матарушкој Бањи, град Краљево, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог дела, хтео његово извршење и свестан да је његово дело забрањено, средством подобним да тело тешко повреди, другог лако телесно повредио ...“, а на начин ближе описан у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је он у овом кривичном поступку оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Како је, дакле, у конкретном случају, у чињеничном опису кривичног дела датом у оптужном акту јавног тужиоца и утврђеном у изреци побијане правноснажне пресуде субјективно обележје кривичног дела - кривица окривљеног јасно описана са свим својим конститутивним елементима (урачунљивост - способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима; умишљај - свестан свог дела, хтео његово извршење; свест о противправности - свестан да је његово дело забрањено), то се као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело и да је тиме учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреде одредаба члана 440. став 1. и 2. ЗКП, истицањем да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, из разлога јер суд није прихватио одбрану окривљеног која је у свему сагласна са осталим изведеним доказима, те није у целости ценио налаз и мишљење судског вештака медицинске струке др Димитрија Нешића који је прихватио и то посебно везано за механизам наношења повреде оштећеном, као и да није ценио контрадикторности и нелогичности у исказу оштећеног, при чему је првостепени суд одбио предлог одбране да изведе доказ вештачењем од стране судског вештака шумарске струке како би се утврдило на који начин је могла да се поломи дрвена држалица од лопате окривљеног, а одбио је и да изведе доказ вештачењем од стране судског вештака ортопеда, а када је одбрана уз жалбу доставила налазе и мишљења наведених судских вештака другостепени суд исте није ценио. Поред тога, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи се и повреда одредбе члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 11) и члана 440. став 1. и 2. ЗКП, а које повреде не представљају законске

разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Шаренца, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.